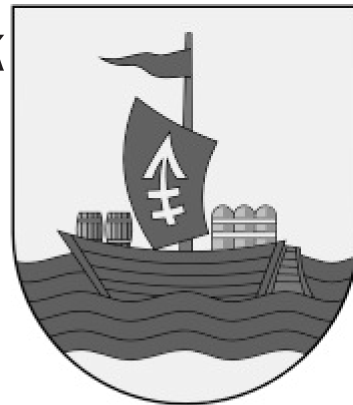
КРЫВІНКА

КАСТРЫЧНІК
№15 (241)
2019 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ГАЛАСАВАННЕ 17-ГА ЛІСТАПАДА

У Бешанковіцкім раёне да выбараў у Палату Прадстаўнікоў створаныя участковыя выбарчыя камісіі. Інфармацыю аб тым можна знайсці на сайце бешанковіцкага райвыканкаму, але чамусьці толькі па-расейску.

У складзе гэтых камісій абсалютная большасць старшыняў і іхных намеснікаў людзі вопытныя, якія не аднойчы выконвалі такую функцыю. Думаецца, ведаюць яны ўсе тонкасці пра галоўнае на выбарах – датэрміновае галасаванне. Зразумела, што амаль усе яны з абоймы кіраўнікоў, неаднаразова правераных на адказных даручэннях, а таму не павінны схібіць.

Сёлета жыхарам Бешанковіцкага раёна на выбарах у Палату Прадстаўнікоў прыйдзецца выбіраць паміж сямю кандыдатамі ў дэпутаты. Двое з іх — Андрэй Буйлоў і Ягор Левачоў — жывуць у Бешанковічах. Андрэй Буйлоў – дырэктар школы №2 у райцэнтры. Ягор Левачоў, наймаладзейшы кандыдат з усіх, якому толькі 26 гадоў, працуе ў холдынгу.

Па аднаму кандыдату з Лепельскага і Чашніцкага раёнаў. Яшчэ па аднаму з гарадоў Віцебска і Полацка. Балатуецца ў Палату і наш былы дэпутат, за якога бешанкоўцы прагаласавалі на мінулых выбарах - Ігар Мартынаў.

У дэкларацыях аб даходах усе кандыдаты ўказалі свае гадавыя даходы за 2018 год. У шасьці кандыдатаў яны мала адрозніваецца адзін ад другога і складаюць ад 5 да 18 000 беларускіх рублёў. А вось Ігар Мартынаў, які ў 2018 годзе быў нашым дэпутатам Палаты Прадстаўнікоў, заробіў за гэты год у разы больш. Ягоны даход склаў 55 116 беларускіх рублёў, або звыш 4 500 беларускіх рублёў у месяц. Вось так нядрэнна плацяць народным абранікам за іхнюю адказную працу.

Зараз кандыдаты ў дэпутаты агітуюць за сябе, выступаюць па тэлебачанні. Іхнія выступленні транслюе тэлеканал "Беларусь - 3".

Г.Станкевіч

ЭКАНОМІКА

ВУШАЦКАЯ СКАРБОНКА ЗДАРОЎЯ

У Бешанковіцкім раёне адзіны завод па перапрацоўцы садавіны і гародніны ў Фролкавічах зруйнавалі. А вось у Вушачах наадварот — падобнае прадпрыемства адчынілі. Пра тое распавядае карэспандэнтка "Віцебскіх вестак" Таццяна Пастэрнак.

Прадукцыя вушацкага ТАА «Лес» карыстаецца вялікім попытам у розных кутках Беларусі. Хто ж адмовіцца адкрыць слоічак з працёртымі журавінамі або брусніцамі і прыгатаваць найсмачнейшы і карысны морс, кісель або марозіва з натуральным дадаткам?

Сучасны цэх па перапрацоўцы журавін размясціўся ў былым будынку малаказавода, прыйшлося ўкласці немалыя сродкі ў яго рэканструкцыю. Сюды вытворчасць пераехала 10 гадоў таму, а, здаецца, была тут першапачаткова — настолькі прыдатным аказалася памяшканне для перапрацоўкі ягад. У адной зале іх мыюць, у іншай пераціраюць, укладваюць у слоікі, у трэцяй — кансервуюць і фасуюць.

— Пладова-ягадны запас ўяўляе сабой аднастайную працёртую пюрэпадобную масу безнасення і костачак. Уся прадукцыя выпрацоўваецца з выкарыстаннем толькі натуральных сыравіны, таму валодае унікальнымі смакавымі якасцямі, харчовай і біялагічнай каштоўнасцю, — распавядае начальнік цэха Людміла Аўдошка.

На прадпрыемстве працуюць шэсць чалавек, усе задаволеныя і ўмовамі працы, і заробкам. Ад дабра, кажуць, дабра не шукаюць, таму ўсе шануюць свае месцы. І ў адзін голас нахвальваюць свае харчы, якія валодаюць унікальнымі гаючымі якасцямі. Працёртыя журавіны і ад прастуды дапамагаюць, і галаўныя болі здымаюць, і імунітэт умацоўваюць, і рызыку сардэчна-сасудзістых захворванняў зніжаюць. Так што слоік з Вушачаў з працёртымі дарамі лесу — сапраўдная скарбонка здароўя.

Віцебскія весці

Партал твайго горада: http://beshankovichy.by

БЕШАНКОВІЦКІ РАЁН БОЛЬШ НЕ АДСТАЮЧЫ?

Закрытыя прадпрыемствы, моладзь, якая з'язджае. Улады абяцаюць падняць узровень жыцця адстаючых па сацыяльна-эканамічнаму развіццю раёнаў.

Гэта прадугледжана пастановай Саўміна № 689 ад 9-га кастрычніка. Па Віцебскай вобласці да адстаючых раёнаў аднеслі Гарадоцкі, Лёзненскі, Мёрскі, Сененскі, Вушацкі, Шаркаўшчынскі і Шумілінскі раёны. Бешанковіцкага раёна сярод іх няма. Падымаць узровень жыцця маюць намер у 31 адсталым раёне па сацыяльна-эканамічнаму развіццю. У Брэсцкай вобласці іх 3, Віцебскай і Магілёўскай — па 7, Гомельскай — 8, Гродзенскай і Мінскай — па 3.

У гэтых раёнах на пачатак гэтага года пражывала 595,5 тысячы чалавек (6,3% агульнай колькасці насельніцтва краіны). У 2018 годзе тут было занята ў эканоміцы 242,3 тысячы чалавек (5,6%).

Як паведамляюць ва ўрадзе, у большасці раёнаў, якія адносяць да адсталых, няма буйных вытворчых прадпрыемстваў. «У шмат якіх раёнах прамысловыя прадпрыемствы, падначаленыя рэспубліканскім органам дзяржаўнага кіравання, фактычна спынілі дзейнасць або перададзеныя ў раённую камунальную ўласнасць, вычарпаўшы патэнцыял для развіцця. У выніку прамысловы комплекс прадстаўлены ў асноўным прадпрыемствамі жыллёва-камунальнай гаспадаркі і суб'ектамі малога прадпрымальніцтва», — тлумачаць ва ўрадзе.

У большасці з адстаючых раёнаў займаюцца сельскай гаспадаркай.

«Па ўзроўню сацыяльна-эканамічнага развіцця адсталыя раёны з істотным адрывам саступаюць астатніх рэгіёнах рэспублікі, маюць недастатковы працоўнай і эканамічны патэнцыял для комплекснага развіцця і павышэння канкурэнтаздольнасці за кошт уласных рэсурсаў», — адзначаюць ва ўрадзе.

У гэтых раёнах хочуць знізіць ўзровень дыферэнцыяцыі па ўзроўню і якасці жыцця насельніцтва «за кошт раскрыцця, аднаўлення і нарошчвання вытворчага патэнцыялу, развіцця інфраструктуры, фарміравання камфортнага асяроддзя для пражывання на аснове канкурэнтных пераваг, назапашаных кампетэнцый кожнага рэгіёну».

У адстаючых рэгіёнах маюць намер ствараць новыя прадпрыемствы і вытворчасці, мадэрнізаваць дзейсныя, а таксама заняцца вытворчай і сацыяльнай інфраструктурай.

«Фінансаванне гэтых праектаў будзе ажыццяўляцца за кошт уласных сродкаў арганізацый, крэдытных рэсурсаў, сродкаў інвестараў, іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам», — ўдакладняюць ва ўрадзе.

Улады плануюць, што да канца 2020 года ва ўсіх адсталых рэгіёнах скароціцца разрыў ва ўзроўні і якасці жыцця насельніцтва ў параўнанні з сярэднерэспубліканскім узроўнем. А 11 раёнаў і зусім выйдуць з групы адстаючых, яшчэ 5 раёнаў наблізяцца да гэтага.

Сярэдні заробак па адсталых раёнах у 2018 годзе недацягвае да 75% да сярэдняга па краіне (перавышаў толькі ў двух — Нараўлянскім (76,2%) і Клецкім (78,1%).

Сярод прычын, якія могуць перашкодзіць планам урада, — адток працоўных рэсурсаў (асабліва моладзі і кваліфікаваных спецыялістаў) з адсталых раёнаў у больш развітыя, адзначаюць ва ўрадзе.

TUT.BY

ЛІСТ СЯБРУ

Выйду на вуліцу і парукаюся
зь ветрам,
мы зь ім ганяем паўвека ўжо
ўдзень і ўначы.
Разам адолелі тысячу й больш
кілямэтраў,
толькі ад лёсу свайго аніяк
не ўцячы.

Зловіцца зрэдку натхненьне
ці супакаеньне -
толькі часьцей не да вершаў
і не да прыгод.
Хтосьці дарэмна прыдумаў
Дні нараджэньня.
Іх, мне здаецца, няма ні ў мяне,
ні ў яго.

А, каб на момант спыніцца -
нямашака часу.
Я, хоць і Шалі, ды рыхтык паходжу
на Льва.
Мне, як яму, падабаецца
жыць самапасам,
вочы прымружыш калі-нікалі
далавах.

Восень мінае. Як сьлед не пасьпеў
яе ўбачыць.
Толькі й заўважыў аднойчы:
мільгнуў яе сьлед.
Птушкі на поўдзень ужо адляцелі
няйначай.
Час, што застаўся, як кропля
дрыжыць на вясьле…

Але на скаргі і просьбы я часу
ня маю.
Човен ізноў мой імчыцца на злом
галавы.
Зь ветрам, маім сябруком,
гэты ліст атрымаеш,
калі ж ён згубіць – паслухай
маўчаньне травы.

Г.Станкевіч

КУЛЬТУРА

КОНКУРС «МІС БЕЛАРУСЬ»

3-га лістапада 2019 года ў Бешанковіцкім раённым цэнтры культуры ў 11 гадзін пачнецца конкурс, у якім будуць удзельнічаць кандыдаткі на ўдзел у Нацыянальным конкурсе прыгажосці «Міс Беларусь». Але ўдзельнічаць у конкурсе можа не кожны.

Патрабаванні да будучай «Міс Беларусі»:

- быць грамадзянкай Беларусі і пастаянна пражываць на яе тэрыторыі;
- узрост: ад 18 да 24 гадоў;
- рост: не ніжэй 174 см;
- ніколі не быць замужам і не мець дзяцей;
- не быць фанаткай татуіровак і пірсінгу.

Калі гэты тэст паспяхова пройдзены, рыхтуйцеся да конкурсу.

Віцебскія весці

ПАЛІТЫКА

КАНДЫДАТ ЯГОР ЛЕВАЧОЎ

Сярэдні ўзрост патэнцыйных парламентарыяў на Віцебшчыне адзін з самых высокіх у краіне — 47,2 года. На выбары ў рэгіёне ідуць толькі тры кандыдаты маладзейшыя за 30 гадоў, самавылучэнец жа з іх адзін — самы малады ўдзельнік кампаніі, 26-гадовы беспартыйны Ягор Левачоў.

Ён жыве ў Бешанковічах, працуе па дамове ў холдынгу ААТ «Анкор кадравыя рашэнні». Балатуецца па Лепельскай акрузе № 23.

Ягор вырас у шматдзетнай сям'і. У 2010 годзе перамог на рэспубліканскай алімпіядзе па геаграфіі і паступіў без экзаменаў у БДУ на геафак. Узнагароджаны стыпендыяй прэзідэнцкага спецыяльнага фонду падтрымкі адораных дзяцей і моладзі. Падчас вучобы ўзначальваў студэнцкія арганізацыі самакіравання, стажыраваўся ў універсітэце Бардо (Францыя).

Малады чалавек ідзе ў парламент ужо ў другі раз. Першы вопыт набыў на выбарах ў 2016 годзе.

- У мінулы раз мне ўдалося дамагчыся, каб у Бешанковічах з'явілася гарачая вада. У гэты раз зноў ўдзельнічаю ў выбарах, бо не хачу проста чакаць, пакуль стане жыць лепш, - тлумачыць Ягор. - Хочацца змяніць стаўленне да людзей, каб з'явілася ўзаемнае павага паміж чыноўнікамі і грамадствам. Мы - адна краіна, і іншай Беларусі ў нас няма.

Ад выбарчай кампаніі малады кандыдат чакае актыўнасці выбаршчыкаў:

- Магу сказаць, што бачу ў гэтым кірунку прагрэс. Людзі адгукаліся ў соцсетях на мае заклікі і дапамагалі збіраць подпісы. Я выпучаўся толькі зборам подпісаў - і мы сабралі іх 1100. Прычым зрабіць гэта было значна лягчэй, чым тры гады таму.

У выпадку, калі яго выберуць у парламент, Ягор абяцае пабольш мець зносіны з людзьмі ў акрузе: «Хачу, каб у іх быў чалавек, да якога яны могуць звярнуцца з любым пытаннем».

Аб перадвыбарчай прагараме Ягор сцісла кажа так:

- Сёння ў Беларусі ёсць усё, каб годна жыць. Але не хапае справядлівасці. Вось напрыклад, дарожны збор, звязаны з тэхаглядам, - гэта несправядліва; паборы ў школе - і гэта несправядліва; адсутнасць МРТ ў многіх паліклініках - таксама несправядліва. І закон аб адтэрміноўцы ад ваеннай службы - несправядліва. Таму мая прагама - у тым, каб змагацца за справядлівасць: адвязаць дарожны збор ад тэхагляду, зрабіць адукацыю без пабораў, у кожнай раённай бальніцы паставіць па апарату МРТ, дазволіць маладым людзям працягваць навучанне, а потым ісці ў войска.

TUT.BY

ГУЧНАЯ СПРАВА

СПРАВА НАКІРАВАНАЯ Ў СУД

Генеральная пракуратура вывучыла і накіравала ў суд Бешанковіцкага раёна крымінальную справу аб ДТЗ, у якім загінулі тры чалавекі, а яшчэ два атрымалі цяжкія цялесныя пашкоджанні.

Нагадаем, аварыя адбылася 8-га мая, каля 00.20, на 2-м кіламетры трасы Н2000 Бешанковічы - Асавец. Тут п'яны бясправнік на Citroen не справіўся з кіраваннем і з'ехаў у кювет, дзе аўтамабіль перакуліўся.

У выніку ДТЗ два пасажыры (27-гадовы і 26-гадовы браты, а таксама 23-гадовая жанчына) загінулі на месцы здарэння. Яшчэ два пасажыры атрымалі цяжкія цялесныя пашкоджанні па прыкмеце небяспекі для жыцця.

Следчыя высветлілі, што аварыя адбылася з-за таго, што кіроўца адцягнуў увагу ад кіравання: ён павярнуў галаву направа, каб пагутарыць з пасажырамі задняга сядзення і страціў кантроль над дарожным становішчам. Пасля здарэння кіроўца не аказаў дапамогу двум пасажырам, якія знаходзіліся ў небяспечным для жыцця і здароўя стане, не выклікаў хуткую і ўцёк з месца аварыі.

У Генеральнай пракуратуры прыйшлі да высновы аб абгрунтаванасці абвінавачання, поўным і аб'ектыўным даследаванні абставінаў злачынства, пагадзіліся з кваліфікацыяй дзеянняў кіроўцы па ч. 3 арт. 159 (Пакіданне ў небяспецы), ч. 5 арт. 317 (Парушэнне ПДР або эксплуатацыі транспартных сродкаў асобай, якая кіруе транспартным сродкам у стане алкагольнага ап'янення, што пацягнула па неасцярожнасці смерць чалавека) КК Беларусі. Раней ужытую да абвінавачанага меру стрымання ў выглядзе заключэння пад варту пракурор пакінуў без зменаў.

TUT.BY

КУЛЬТУРА

ЯКІ ЧАС ЛЕПШЫ — ЛЕТНІ ЦІ ЗІМОВЫ?

У ноч з суботы на нядзелю 26–27 кастрычніка 2019 больш чым 60 краінаў сьвету часткова альбо цалкам пяройдуць на зімовы час, перавёўшы гадзіньнікі на 1 гадзіну назад.

Што тычыцца краінаў Эўропы, гэта можа быць адзін з апошніх пераводаў гадзіньнікаў у такім масавым парадку — Эўрапарлямэнт скасаваў абавязковы пераход на летні час ад 2021 году. Ад 2021 году кожная з краін Эўразьвязу зможа самастойна вырашаць — працягваць двойчы на год пераводзіць гадзіньнікі ці застацца назьменна на летнім або на зімовым часе.

Чаму людзі прыдумалі пераход на летні час? Чаму ня ўсе пераходзяць на яго? Тлумачым на пальцах:

Што такое летні час

Летні час (ангельскае: daylight saving time) — мясцовы час, ссунуты на 1 гадзіну наперад адносна часу, прынятага ў часавым поясе краіны (адносна так званага зонавага часу краіны).

У Эўропе пераход на летні час адбываецца ў апошнюю нядзелю сакавіка ў 2:00 пераводам стрэлак на 1 гадзіну наперад, а зваротны пераход адбываецца ў апошнюю нядзелю кастрычніка ў 3:00 пераводам стрэлак на 1 гадзіну назад.

«Правільным» часам у краіне, якая ўводзіць летні час, зьяўляецца зімовы час, які абавязвае 5 месяцаў (ад лістапада да сакавіка); цягам жа 7 месяцаў (ад красавіка да кастрычніка) абавязвае «ссунуты» час.

Што такое зімовы час

Пад гэтым паняцьцем у Эўропе цяпер разумеюць час, да якога краіна вяртаецца ў апошнюю нядзелю кастрычніка, калі раней, у апошнюю нядзелю сакавіка, яна перайшла на летні час.

Але паняцьце «зімовы час» у некаторых выпадках азначала таксама сытуацыю пераводу гадзіньніка краінай, якая раней не пераходзіла на летні час (такое, напрыклад, было ў Чэхаславаччыне ў студзені 1946-лютым 1947, калі краіна перавяла стрэлкі гадзіньніка 1 гадзіну назад адносна свайго зонавага часу).

Навошта пераходзяць на летні час

Прыхільнікі пераходу на летні час кажуць, што гэты захад дазваляе больш эканомна выкарыстоўваць пэрыяд году, калі на дварэ сьветла. Кажучы канкрэтна, актыўнасьць чалавека, лепш дапасаваная да працягласьці дзённага сьвятла, дазваляе ашчаджаць электраэнэргію.

Прыхільнікі пераходу на летні час таксама аргумэнтуюць, што актыўнасьць чалавека, лепш дапасаваная да працягласьці дзённага сьвятла, зьніжае колькасьць дарожна-транспартых здарэньняў і сьмерцяў у іх.

Апанэнты пераходу на летні час, выкарыстоўваючы розныя дасьледаваньні, неаднаразова ставілі пад сумнеў гэтыя два аргумэнты.

Найбольшую выгаду ад пераходу краіны на летні час, як здаецца, маюць гандлёвыя сеткі і вытворцы спартовых тавараў. Больш сонечнага сьвятла паміж канцом тыповага працоўнага дня і сном летам схіляе кліентаў рабіць закупы і ўдзельнічаць у спорце на адкрытым паветры.

Чаму ня варта пераходзіць на летні час

Апанэнты пераходу на летні час кажуць, што гэты захад адмоўна ўплывае на біярытм чалавека, забіраючы яму гадзіну сну вясною і дадаючы гадзіну сну восеньню.

Яны таксама зьвяртаюць увагу, што перавод гадзіньнікаў вясною і восеньню стварае праблемы ў чыгуначным транспарце (усе цягнікі спазьняюцца на гадзіну ў апошнюю нядзелю сакавіка і вымушаныя прастойваць гадзіну ў апошнюю нядзелю кастрычніка).

Зьмена часу таксама пагражае стварэньнем праблемаў у кампутэрных сыстэмах, у тым ліку ў банках, якія звычайна блякуюць доступ да сваіх паслугаў у дні пераводу гадзіньнікаў.

Чаму ня ўсе краіны пераходзяць на летні час

Розьніца паміж працягласьцю дзённага сьвятла зімою і летам зьмяншаецца, чым бліжэй мы падыходзім да экватара. Гэта адна з прычынаў, чаму большасьць краінаў у субтрапічнай паласе ніколі не пераходзіла на летні час. Калі ўвялі летні час упершыню

Упершыню мясцовы летні час увялі ў канадзкім мястэчку Порт Артур у 1908 годзе. У дзяржаўным маштабе гэты захад першы раз скарысталі кайзэраўская Нямеччына і Аўстра-Вугоршчына падчас Першай сусьветнай вайны ў 1916 годзе, каб абмежаваць спальваньне вугалю.

А Беларусь?

Беларусь пераходзіла на летні час у 1981—2010 гг. У 2011 годзе яна адмовілася ад пераводу стрэлак гадзіньнікаў, застаўшыся ў летнім часе. То бок Беларусь, побач з такімі краінамі як Аргентына, Ісьляндыя, Малайзія, Турэччына, Туркмэністан і Узбэкістан, увяла «пастаянны летні час».

Радыё Свабода

ІНВЕСТЫЦЫІ

АДКРЫЛІ МІНІ-ФУТБОЛЬНУЮ ПЛЯЦОЎКУ

Аж восем высокіх чыноўнікаў сабраліся 17-га кастрычніка на бешанковіцкім стадыёне, каб адкрыць маленькую пляцоўку для гульні ў міні-футбол. Пра тое распавяла карэспандэнтка "Зары" Марыя Санько.

Сучасны спартыўны аб'ект са штучным пакрыццём з'явіўся ў цэнтры Бешанковічаў дзякуючы сацыяльнаму праекту «Bonfesto — дзецям», які сумесна рэалізуюць Беларуская федэрацыя футбола і Тураўскі малочны камбінат. Урачыстая цырымонія адкрыцця доўгачаканай міні-футбольнай пляцоўкі на гарадскім стадыёне райцэнтра адбылася 17-га кастрычніка пад гукі барабанаў і апладысменты юных і дарослых жыхароў Бешанковічаў.

Святочную праграму пачалі паказальным выступленнем барабаншчыцы, юныя танцоры і барцы вольнага стылю ДЮСШ. Словы шчырай удзячнасці ў адрас спонсараў выказаў старшыня Віцебскага абласнога Савета дэпутатаў У. Цярэнцьеў: «Мне пашчасціла быць удзельнікам адкрыцця выдатных спартпляцовак ва Ушачах і Браславе. Я бачу, што дзятва з задавальненнем гуляе ў футбол. Можа быць, сёння і няма значных вынікаў у дадзеным выглядзе спорту ў маленькіх раёнах, але стварэць умовы для развіцця - гэта, канешне, выдатна. Дзякуй усім, хто нам у гэтым дапамагае».

Павіншаваўшы ўсіх са святам, старшыня Бешанковіцкага райвыканкама А.Булаўкін уручыў прадстаўнікам прадпрыемстваў-спонсараў Падзякі за дапамогу ў будаўніцтве спартыўнага поля. Падарункавы сертыфікат на суму 3 тысячы рублёў, выдзеленых райвыканкамам на развіццё ДЮСШ, ад кіраўніка раёна атрымаў яе дырэктар А. Гаранін.

«Адкрыццё гэтай футбольнай пляцоўкі вельмі важна і для нас, таму што наш вялікі сацыяльны нацыянальны праект «Bonfesto - дзецям» працягвае развівацца. Новыя спартыўныя аб'екты з'яўляюцца ў розных населеных пунктах Беларусі (за перыяд 2018-2022 гадоў мы адкрыем 78 футбольных палёў). Інтэлектуальныя дасягненні немагчымыя без павышэння якасці жыцця, і пачынаць гэтую працу трэба з маленькіх населеных пунктаў. Спадзяемся, што жыхары Бешанковічаў па вартасці ацэняць усе магчымасці, якія можа падарыць дадзены спартовы аб'ект. Упэўнена, што ён прывядзе юных футбалістаў да новых перамог», - адзначыла намеснік дырэктара па развіцці і маркетынгу "Тураўскага малочнага камбіната" Н. Чэрнік.

«Самае галоўнае - улюбіць дзяцей у футбол. Будзе жаданне ім займацца, будуць і вынікі на міжнароднай арэне, - падкрэсліў намеснік старшыні АБФФ М. Вяргеенка. - Уся праца акупіцца!»

Госці, перарэзаўшы стужачку, зрабілі першае сімвалічнае ўкіданне мяча ў вароты. Першы матч паміж камандамі ДЮСШ на новым полі адбыўся адразу пасля цырымоніі ўрачыстага адкрыцця. Перамагла дружба (лік 4: 4).

У падарунак ад федэрацыі футбола юныя футбалісты атрымалі мячы і экіпіроўку для двух каманд, а таксама фірмовую прадукцыю «Bonfesto» Тураўскага малочнага камбіната.

"Зара"

ПАЛІТАЛОГІЯ

ВЫБАРЫ ЯК ГУЛЬНЯ З НУЛЯВОЙ СУМАЙ

Усе спартыўныя гульні — гэта гульні з нулявой сумай. Калі форвард вашай улюбёнай каманды забівае камандзе суперніка гол — каманда суперніка яго прапускае. І як бы ні стараліся форварды, сума забітых і прапушчаных мячоў (апошнія варта лічыць са знакам «мінус») будзе роўная нулю.

Аналагічная гісторыя і з балансам перамогаў і паразаў. Ён сыходзіцца заўсёды — і тым адрозніваецца ад балансу дэбету і крэдыту ў бухгалтара-пачаткоўца.

А ці можна ўявіць сабе гульню, у якой выйграюць абодва ўдзельнікі? Безумоўна. Жылі-былі, напрыклад, два сябры — паэт і аматар выразаць свістулькі. У першага быў сцізорык, але не было асадкі. У другога ж, наадварот, была асадка, але не было сцізорыка. Пасля непрацяглых перамоваў сябры вырашылі здзейсніць абмен. З фармальнага пункту гледжання нічога не змянілася. Абмен нічога не дадаў, аднак ён ператварыў два бескарысныя прадметы ў два карысныя. У выніку і паэт, і аматар выразаць свістулькі засталіся ў выйгрышы, дый не толькі яны….

Гэты, здавалася б, прыватны выпадак ілюструе сутнасць рынкавай эканомікі, заснаванай на ўзаемавыгадным абмене. Пра маштабы абмену мы можам меркаваць паводле справаздачаў Сусветнай гандлёвай арганізацыі. Яго міжнародны складнік вырас у 2018 годзе да $ 19,7 трыльёна. У бягучым годзе такі абмен павінен быў павялічыцца яшчэ на 1,2%. Сціпленька. І віной таму — гандлёвая вайна паміж ЗША і Кітаем

А як наконт палітыкі? На жаль, тут не ўсё так адназначна. Растлумачу на прыкладзе, запазычаным у расійскага палітолага Барыса Макаранкі: «Савецкая мадэль развіцця спарадзіла не вядомы раней феномен: індустрыяльнае, гарадское, адукаванае грамадства без інстытутаў рынку і прыватнай уласнасці, без канкурэнцыі як у эканоміцы, так і ў палітыцы».

Ключавое слова ў цытаце — «канкурэнцыя». Строга кажучы, пры яе адсутнасці пра палітыку можна казаць толькі ўмоўна, аднак жа казаць можна, і гэта вялікі прагрэс у параўнанні з савецкім перыядам у развіцці беларускай дзяржаўнасці.

За чый кошт банкет?

У аўтарытарных палітычных рэжымах, якія імітуюць дэмакратычныя выбары, вынікі галасавання можна прадказаць загадзя. Гэта важная, але не адзіная іх асаблівасць. Выбары, як гульню з нулявой сумай, мабыць, па значнасці можна смела паставіць на другое месца. На практыцы гэта азначае, што пераможца атрымлівае ўсё ці амаль усё. Прыгадаем парламенцкія выбары 2016 года, калі ў склад Палаты прадстаўнікоў былі допушчаныя дзве апазіцыянеркі — Ганна Канапацкая і Алена Анісім. Колькасць дапушчаных магла быць і большай, але справа не ў колькасці. Выбары ад гэтага не сталі б выбарамі, бо рашэнне наконт пераможцаў прымалі не выбаршчыкі.

Часы мяняюцца, і вось ужо з Палаца Незалежнасці загучалі словы, здольныя ўсяліць надзею: «Будучы парламент павінен быць лепшы за гэты. Калі будзе такі ж ці горшы, значыць, няма развіцця. Таму, не ў крыўду дэпутатам будзе сказана, павінны прыйсці людзі лепшыя, якія, калі гэта трэба будзе (вылучана. — Рэд.), павядуць рэспубліку наперад».

Няўжо ў Палацы Незалежнасці задумаліся пра будучыню Беларусі, а заадно і пра нашу з вамі? І няхай сёння патрэбы ў парламенце, здольным весці рэспубліку наперад, яшчэ не сфарміраваліся, але хто дасць гарантыю, што такое з ёй (з патрэбай) не здарыцца паслязаўтра? Руплівы гаспадар рыхтуе санкі летам, а калёсы зімой, таму будучы парламент «павінен стаць дыскусійнай пляцоўкай для дыялогу дэпутатаў з рознымі палітычнымі поглядамі, якія пры гэтым падзяляюць галоўныя прынцыпы: незалежнасць краіны, стабільнае развіццё і рост дабрабыту беларускага народа».

Цяперашні рост дабрабыту без развіцця сёння ўжо не задавальняе архітэктараў «беларускай мадэлі». Звернемся да статыстыкі. Рэальныя наяўныя грашовыя даходы насельніцтва за студзень-ліпень павялічыліся на 7,1%, а эканоміка падрасла толькі на 1,3%. За чый кошт банкет? Можа, за кошт амерыканскага мільярдэра Ілана Маска, які падарыў адзінаму палітыку (АП) электрамабіль «Тэсла»? Наўрад ці. Як адна ластаўка не робіць вясны, так і адзін электрамабіль не здольны павысіць даходы 9,5 мільёна беларусаў на статыстычна значную велічыню. Асобна ўзятаму беларусу — калі ласка, усім разам — не ўпэўнены, хоць чаго толькі ў гэтым жыцці не здараецца.

На дварэ — эканоміка ведаў. «Беларуская мадэль» рэагуе на яе шляхам скарачэння колькасці арганізацый, якія выконвалі навуковыя даследаванні і распрацоўкі (у 2011 годзе — 501, а ў 2018 годзе — 455), і зніжэннем колькасці персаналу, занятага навуковымі даследаваннямі і распрацоўкамі (у 2011 годзе — 32 194 чалавекі, а ў 2018 годзе — 27 411). Але калі першы паказчык за сем гадоў скараціўся на 9%, а другі — на 15%, то колькасць выдадзеных патэнтаў на вынаходніцтвы за той жа перыяд знізілася на 58% (з 1 474 да 625).

Ці яны, ці краіна

Злыя языкі сцвярджаюць, што асаблівых надзей наконт руху наперад мець не варта. Адзін з такіх языкоў належыць расійскаму палітыку Леаніду Гозману. Вось як ён абгрунтоўвае свой песімізм: «А яшчэ ў будучыні нас чакаюць хаатычныя, як у

(працяг на стар. 4)

ЗАЦЕПИЛО!

КОЛЯ-ОППОЗИЦИОНЕР СПЕШИТ НА ВЫБОРЫ

Заявление Александра Лукашенко о том, что его сын Николай «главный оппозиционер в семье», вызвало смех.

Казалось бы, чего только ни рассказывал про своего младшего сына глава Беларуси. Знаем мы и про нелюбовь Коли к червям и ранним просыпаниям, и про детское увлечение «танчиками», и про отсутствие мобильника в школе. И вот новые откровения. Оказывается, Николай еще и оппозиционер!

Об этом Лукашенко признался во время посещения Академии управления при президенте. Так, одна из студенток поинтересовалась у Лукашенко, что он посоветует Николаю, когда тот спросит, куда ему пойти учиться — может, в Академию управления?

— Академию управления он пока не воспринимает. Он у меня главный оппозиционер в семье, — приводит слова президента TUT.BY. — Но может и придет учиться, если поступит. Я говорю: тебя ж может не возьмут даже!

Оказывается, вся причина в неуживчивом и упрямом Колином характере.

— А у него характер похлеще, чем у его отца, лидерский: если ему что-то надо, пока он сам лоб не разобьет, будет идти до конца, спорить… Что ты можешь быть хорошим врачом, учителем, но должен понимать: работая в коллективе, по крайней мере, на первых порах под чьим-то началом тебе придется кому-то подчиняться. Молчит. А я ему: а подчиняться-то ты даже президенту не очень-то…

Конечно, такие признания выглядят забавно. И правда, с чего бы это Коля такой своенравный и отказывается прислушиваться ко мнению окружающих. Вообще непонятно в кого!

Но есть тут и более забавная вещь. Как-то раньше глава Беларуси само слово «оппозиционер» произносил с несколько меньшим пиететом, как правило, снабжая его эпитетами «вшивый» или «отмороженный». А тут получилось прямо с гордостью: «главный оппозиционер в семье»!

Понятно, что, называя так своего сына, Лукашенко вряд ли имел в виду, что Николай требует перед сном обеспечить в стране соблюдение демократических ценностей, вернуть свободу слова и допустить оппозиционеров в парламент. Скорее всего «оппозиционные» взгляды Николая все больше распространяются на чистку зубов перед сном или выбор обеденного меню. Хотя, чем черт не шутит?

Да и сам Лукашенко, видно, уже немножко подзабыл, как выглядят настоящие оппозиционеры. И ближайшая «укомплектовка» парламента, вряд ли ему поможет вспомнить.

Поэтому остается прислушиваться только к мнению доморощенного «оппозиционера» Николая. А там, глядишь, недалеко и до победы «оппозиции» на выборах.

Светлана Метелкина
"Салідарнасць"

ЗЛАЧЫНСТВА

ДАРУЙ НАМ, МАЛЕНЬКАЯ

Чатырохгадовую дзяўчынку зьбіў бацька, пасьля чаго яна памерла ў лякарні. Сьледчы камітэт паведамляе, што мужчына стаў трэсьці дзяўчынку, наносіў удары рукамі і нагамі, а пасьля некалькі разоў кінуў яе на тахту, а таксама ў сьцяну.

Мне страшна ўявіць, што яна адчувала, пакуль гэта адбывалася, але яшчэ больш страшна мне ад таго, што з такімі навінамі нам усім, здаецца, трэба неяк звыкацца.

Бо чаго яшчэ чакаць, калі гвалт у дачыненьні да дзяцей у нас наўпрост ухваляецца прэзыдэнтам? Спачатку Лукашэнка публічна заяўляў, што добрая папруга часам карысная для дзіцяці, а потым казаў, што на месцы сумна вядомай гомельскай настаўніцы адкруціў бы галаву шчанюку (так ён назваў хлопчыка). А калі гэты чалавек нешта заяўляе публічна, яго словы чароўным чынам робяцца больш значнымі за любыя законы, прынятыя ў нашай краіне.

Такім чынам, у Беларусі цяпер ёсьць непісанае, але строгае правіла: біць дзяцей можна і нават трэба. Я ня ведаю, ці быў той бацька, які кідаў сваю чатырохгадовую дачку ў сьцяну, у курсе гэтых заяваў прэзыдэнта, але ён дзейнічаў акурат у адпаведнасьці зь імі. Дачка яго ў нечым не паслухалася, і ён яе пакараў. Зрэшты, ён дасягнуў сваёй мэты — больш яна ніколі яго не аслухаецца.

Я ня ведаю, што трэба было зрабіць, каб гэтай трагедыі не адбылося. Раней пазбаўляць бацькоў бацькоўскіх правоў і забіраць дзіця зь сям'і? Дык маці бацькоўскіх правоў ужо пазбавілі, а дзяўчынку зь сям'і ужо забіралі, але бацька нейкім чынам паказаў, што ён выправіўся і гатовы далей выхоўваць дачку. Трэба было неяк дагледзець за сям'ёй? Прымусова вучыць бацьку дзіцячай псыхалёгіі і кантролю над гневам? Я ня ўпэўнена, што гэта ўсё гарантавала б бясьпеку дзяўчынцы, але яўна б не нашкодзіла.

Затое я дакладна ведаю, чаго ні ў якім разе нельга было рабіць. Нельга было кіраўніку дзяржавы заяўляць, што біць дзяцей — гэта правільная справа. Гэтая заява — не проста нейкае асабістае меркаваньне і не праява свабоды слова. Гэта наўпроставая легітымізацыя гвалту і ўхваленьне садызму гарантам Канстытуцыі. І, верагодна, мы пакуль не ўяўляем сапраўдны маштаб наступстваў такой заявы.

Маленькая дзяўчынка памерла сёньня ў лякарні ня ў выніку няшчаснага выпадку і не таму, што ў яе бацькі «ня вытрымалі нэрвы». Яе сьмерць — гэта жудасны і адначасова з тым лягічны вынік палітыкі, у якой дзіця — гэта непаўнавартасны чалавек і хутчэй успрымаецца як маёмасьць бацькоў, чым як асоба. Гэта вынік палітыкі, у якой мітычныя «сямейныя каштоўнасьці» важнейшыя за жыцьці рэальных людзей. І, ўрэшце, гэта вынік палітыкі, у якой сапраўднае права голасу мае толькі адзін чалавек. А мы ўсе падладжваемся, больш ці менш пасьпяхова.

Чатырохгадовая дзяўчынка не змагла падладзіцца пад такія правілы, і гэта каштавала ёй жыцьця. Што будзе зь яе бацькам далей, вырашыць суд. Што будзе далей з усімі намі, невядома.

Даруй нам, маленькая. Мы табе не дапамаглі.

Наста Захарэвіч
"Радыё Свабода"

ПАЛІТАЛОГІЯ

(пачатак на стар. №3)

курыцы з адсечанай галавой, дзеянні па ўтрыманні ўлады — нічога іншага каманду прэзідэнта ўжо не цікавіць. <...> У любым выпадку, нічога станоўчага гэты рэжым у краіне не здзейсніць — і не цікава гэта ім, дый немагчыма — практычна любыя разумныя крокі ўступаюць у супярэчнасць з іх асабістымі інтарэсамі. Бо такую сістэму яны пабудавалі — гульня з нулявой сумай, выйграюць ці яны, ці краіна».

Што ж, пагодзімся. Будучыня за хаатычнымі рухамі, але пакуль адпрацаванаму да дробязяў алгарытму правядзення выбараў нішто не пагражае, што і было пацверджанае яшчэ 17 траўня на нарадзе па арганізацыі і правядзенні парламенцкіх выбараў. Цытую: «Патрабаванні да правядзення выбарчай кампаніі нязменныя. Гэта павінны быць сумленныя, справядлівыя выбары, без надуманых абмежаванняў, каб ні ў каго не было сумневаў у іх легітымнасці».

Статыстыка фармавання ўчастковых выбарчых камісій пацвярджае, што заяўленыя 17 траўня патрабаванні будуць рэалізаваны ў поўным аб'ёме. Каб не стамляць чытачоў, колькасць партый, якія вылучылі сваіх прадстаўнікоў у склад участковых выбарчых камісій, рэдукую да чатырох (глядзі табліцу).

Нічога нечаканага не адбылося. Чарговыя парламенцкія выбары абяцаюць быць справядлівымі — па справядлівасці. Справядлівасць вышэйшая за закон заўсёды, калі на тое пайшло. Бываюць несправядлівыя законы, а само паняцце справядлівасці (можна сказаць, філасофскае паняцце) абсалютнае. Таму выходзіць трэба заўсёды з гэтага».

Тыя, хто прэтэндуе на статус асабліва разумных, мне запярэчаць: маўляў, справядлівасць у кожнага свая. Я ведаю, але ці гэта штосьці мяняе? Мы жывем у Беларусі, а не ў Еўропе, дзе «усё сціснута, усё задымлены, усё брудна, людзі труцца адзін аб аднаго». У нас чысценька, прасторна, і ў такіх умовах няма сэнсу хапаць адзін аднаго за грудкі з мэтай высвятлення, чыя справядлівасць справядлівейшая.

З АП не паспрачаешся — «паняцце справядлівасці абсалютнае», прычым не столькі ў філасофскім сэнсе, колькі ў практычным. Гаворка, зразумела, ідзе пра «нашу справядлівасць», г.зн. пра справядлівасць, крыніцай якой з'яўляецца сам АП. Каб патлумачыць такі нюанс, звернемся па дапамогу да культуролага Ігара Якавенкі: «Па справядлівасці ёсць шанец урваць тое, што хочацца. А па законе — атрымліваеш толькі тое, што належыць».

…У якасці прыкладу рэкамендую зноў звярнуцца да табліцы. Чаму ад адных партый праз сіта раённых адміністрацый у склад участковых выбарчых камісій праходзіць каля 100% кандыдатаў, а ад другога — каля 6%? Ды таму, што адны партыі — праўладныя, а другія — апазіцыйныя. Паводле закону? Не, не па закону. Але ўсё ў законе не прапішаш, дый гэтага і не трэба рабіць.

ЗВЕСТКІ ПРА ВЫЛУЧЭННЕ І ЎКЛЮЧЭННЕ ПРАДСТАЎНІКОЎ ПАЛІТЫЧНЫХ ПАРТЫЙ У СКЛАД УЧАСТКОВЫХ ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЙ

Партыя	Вылучана	Уключана	%
Беларуская аграрная партыя	655	637	97,3
Беларуская сацыяльна-спартыўная партыя	660	639	96,3
Аб'ёднаная грамадзянская партыя	223	14	6,3
Партыя БНФ	80	5	6,3

зрэшты, як і ўсе папярэднія. Вось такая асаблівасць беларускіх выбараў: адказныя за іх правядзенне кіруюцца не законам, а справядлівасцю. І хто іх у гэтым асмеліцца папракнуць? Яны дзейнічаюць у поўнай адпаведнасці з указаннем АП: «Усё ў законах не прапішаш. І калі дзесьці не хапае заканадаўчай базы — дзейнічай

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы Час"

НЕВЕРАГОДНА!

АНАРХИСТА ОСВОБОДИЛИ В ЗАЛЕ СУДА

Судья Минского городского суда Петр Орлов признал бывшего политзаключенного анархиста Дмитрия Полиенко виновным в особо злостном хулиганстве и приговорил его к трем годам «домашней химии». Еще один год сняли по амнистии, передает Свабода.

Дмитрий Полиенко вышел из клетки под аплодисменты и приветствия поклонников. С Полиенко также постановлено взыскать 140 рублей судебных расходов и направить на принудительное лечение от алкоголизма.

Суд над Дмитрием Полиенко начался 17 октября и должен был проходить в закрытом режиме. Однако в знак протеста в начале процесса подсудимый попытался вскрыть себе вены.

Впоследствии стало известно, что прокурор Александр Король отказался от остальных обвинений: по ст. 341 УК (нанесение граффити в Куропатах и на здании на улице Охотской), ч. 1 ст. 130 (разжигание вражды к сотрудникам милиции в размещенном на youtube видеоролике), ст. 369 (оскорбление министра (бывшего) МВД Игоря Шуневича в видеоролике).

В результате из-за большого общественного резонанса суд принял решение проводить процесс в открытом режиме.

В течение трех судебных заседаний по делу обнаружилось много противоречий между показаниями потерпевшего и свидетелей, которые были даны во время следствия и прозвучали в суде. Сам Полиенко и его адвокат настаивали на том, что Полиенко использовал перцовый баллончик исключительно для самообороны.

Прокурор запросил у суда признать его виновным и назначить наказание в виде лишения свободы сроком на шесть лет, а на основании закона «Об амнистии» сократить срок на один год. Также принудительно лечить от алкоголизма, а меру пресечения в виде заключения под стражу оставить без изменений, напоминает spring96.org

https://belaruspartisan.by

ВЫРУБАЛАВА

СЛЕДЯТ, ЧТОБЫ В СТРАНЕ БЫЛ ОДИН ПОЛИТИК

«Пятой колонне» раз за разом дают понять, что негоже соваться поперед батьки в пекло... 560 кандидатов из 703 подавших документы зарегистрировано на выборах в Палату представителей. Как видим, власти проредили претендентов, но при этом обеспечили формальный прогресс по сравнению с парламентскими выборами 2016 года. Тогда зарегистрировали 521 кандидата.

Из самого пикантного — то, что за бортом кампании оказались Елена Анисим и Анна Канопацкая. Эти две представительницы идейной альтернативы, получившие мандаты по итогам предыдущих выборов в нижнюю палату, конечно, не совершили революции в Овальном зале, но хоть как-то разнообразили серый фон массы депутатов, демонстрировавших сугубую лояльность.

Кого выбили из обоймы

Кроме Анисим и Канопацкой, выбиты из обоймы и некоторые другие заметные фигуры из числа оппонентов политического режима («пятой колонны», как выражается глава государства). Например, лидер движения «За Свободу» Юрий Губаревич. Он опытный организатор, умеет говорить, заработал в округе авторитет борьбой против уплотнительной застройки.

В столичном Восточном избирательном округе № 107 Губаревич выглядел, пожалуй, слишком серьезным соперником для руководителя провластного объединения «Белая Русь» Геннадия Давыдько. Так что дебаты между ними, на которые рвался оппозиционер, пока не состоятся.

Не зарегистрировали Ирину Халип — журналистку с острым пером, столь же острую на язык, активистку движения «Европейская Беларусь», жену экс-кандидата в президенты Андрея Санникова. Она в порядке троллинга заявляла, что если попадет в Палату, то устроит импичмент Александру Лукашенко. Наверху такой юмор разделять не склонны.

В общем, вертикаль предпочитает, чтобы в кандидатах оказалось поменьше ярких фигур, способных показать себя даже при лапидарных возможностях легальной агитации.

В целом, как заявил пресс-секретарь кампании «Право выбора» Алексей Янукевич, «даже в условиях Беларуси результаты регистрации кандидатов — шокирующие, потому что раньше на этом этапе власти не подходили так [жестко] к исключению представителей демократических сил из кампании».

Прорываться во власть у нас — страшный грех

В Бресте же проредили противников строительства аккумуляторного завода: из четырех баллотировавшихся пропустили одного — Владимира Мороза. Один из тех, кому не повезло, правозащитник Роман Кисляк, в комментарии БелаПАН заявил: «Нам незаконно отказали в регистрации, так как власти испугались активности противников аккумуляторного завода, а также того, что многие жители региона поддерживают их выдвиженцев».

Кисляк сообщил, что решения окружных избиркомов будут обжаловаться. Но результат (не только для брестских, но и для всех оппонентов власти), исходя из опыта, можно спрогнозировать практически безошибочно: ноль по фазе.

В брестском же случае была еще и тирада Лукашенко, когда он наведался в город в сентябре: мол, на проблеме аккумуляторного завода «кто-то хочет политически погреть руки: уже власть менять будут, потому что завод плохой».

Президент многозначительно добавил: «Я хочу, чтобы мудрые, образованные, умные брестчане понимали, что они используют любой повод для того, чтобы прорваться во власть».

Прорываться во власть у нас — смертный грех. Куда прете? Забыли, в какой стране живете? Короче, такие месседжи сверху вертикаль читает безошибочно…

Имитация состязательности, но не более

При этом на нынешних выборах власти стараются создать в большинстве округов имитацию состязательности. Иначе говоря, чтобы в округе было несколько провластных кандидатов.

Но реальной конкуренции между ними, по мнению аналитиков, все равно не допустят. «Конкуренция между своими ломает всю систему, весь механизм проведения выборов», — считает эксперт аналитического центра «Стратегия» (Минск) Валерий Карбалевич.

Действительно, нельзя вносить сумятицу в умы вертикали, членов избиркомов, нарушать привычный порядок выведения нужных результатов, особенно когда впереди — выборы главы государства. В таких делах бессменный президент не экспериментирует.

Раскручиваться не дают никому

Ну, а о чем же говорит неудача Анисим и Канопацкой? Будет Палата с пятьюдесятью (точнее со 110) оттенками серого?

Не исключено, что Лукашенко решил: Запад, который сейчас в отношениях с Минском практикует реалполитик, проглотит и такую пилюлю.

Ответ же, почему не повезло Анисим и Канопацкой, очень прост. В стране должен быть один политик. Об этом Лукашенко — и косвенно, и открытым текстом — напоминает даже премьер-министрам. А уж о «пятой колонне» и речи нет. У тех, кто получает базу для раскрутки, прицельно выбивают почву из-под ног.

Так было с Татьяной Короткевич из «Говори правду» после президентских выборов 2015 года, на которых она, по данным НИСЭПИ, набрала 22,3% (официально — 4,4%). Такой успех явно пришелся не по душе тем, кто наверху.

Годом позже Короткевич потерпела неудачу на выборах в Палату. Причем в ее округе пальму первенства отдали именно Канопацкой, на то время почти не известной широкой публике. Заодно прихлопнули и последний оплот независимой социологии — НИСЭПИ.

Сейчас же, как видим, подрезали крылья самой Канопацкой. Конечно, ей подставила подножку еще и родная Объединенная гражданская партия, отказавшаяся выдвинуть от себя, что упрощало бы регистрацию. Но это отдельная история. Впрочем, не уникальная. После выборов 2006 года ревнивые оппозиционные лидеры быстро съели раскрученного экс-кандидата Александра Милинкевича.

Сталкивать лбами деятелей «пятой колонны» — в этом кукловоды системы, и в частности спецслужбы, поднаторели. Но это лишь один из методов.

А вообще режим методично макал в грязь, клал мордой в асфальт всех оппозиционеров, кто более-менее раскрутился. Александр Козулин отсидел в тюрьме после президентских выборов 2006 года и ушел из политики. Большинство соперников Лукашенко на выборах 2010 года после разгрома Площади тоже посидели за решеткой…

(скарочана)

Александр Класковский
https://naviny.by

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 30.10.2019 у 17.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.